

Internasjonal frokost

FORSTÅ VERDEN DU ER EN DEL AV

Torsdag 26. september

Kl. 9.00-10.00

Dørene åpner kl. 8.30

Deichman Tøyen

Påmelding: se arrangementsinfo

DEICHMAN
Tøyen

Sudan: Den glemte krisen

Øystein H. Rolandsen

PROFESSOR VED
INSTITUTT FOR FREDSFORSKNING, PRIO

Maren Sæbø

JOURNALIST OG REDAKTØR I BUNDU -
JOURNALISTIKK OG INNSIKT VI SAVNER
FRÅ DET AFRIKANSKE KONTINENT

Amina Issa

LEDER AV DEN SUDANESISKE
FORENINGEN I NORGE

Enda et seminar i FN-sambandets frokostserie i samarbeid med Deichmann Tøyen.

26. september kl. 09.00 – 10.00.

Av alle land vi har feriert i, så har vi altså også vært i Sudan i 2014. Vi hadde venner som jobbet ved den norske ambassaden og vi hadde en fantastisk tur. Dette er jo en del av verdens vugge – to Niler som møtes eldgamle pyramider og en spennende mangfoldig kultur. Men så konfliktfylt, og dette har jo bare blitt verre.

Øystein H. Rolandsen fra PRIO, innledet med historien om Sudan. De var en koloni under Storbritannia (selv om Storbritannia kalte det noe annet) helt til frigjøringen i 1956. Og i mange år har det vekslet mellom borgerkrig og diktatur og mange fraksjoner som vil ha makt. Mellom 1989 og 2019 var det en general og en islamistisk konstellasjon som hadde makten sammen. Sør-Sudans løsrivelse fra Sudan er nok utslagsgivende i videre problemer for Sudan som førte til en økonomisk krise. Så i 2019 hadde folket fått nok og lagde store demonstrasjoner som igjen resulterte i en massakre av masse mennesker og full krig brøt ut 15. april 2023. Det er kuppemakere, generaler og gamle politikere som står mot hverandre på alle kanter, og i tillegg dukker det fram små militsgrupper i de forskjellige regionene som er i mot alle, eller tar en side.

Det finnes også utenlandske som nærer opp under konflikten med våpensalg og annen støtte. Emiratene og Egypt er tungt inne for eksempel.

Panelsamtalen ble ledet av Siri Nicolaysen fra FN-sambandet.

Amina var først ut som leder av Sudanforeningen i Norge. Alt har kollapset i Sudan sier hun, helse, matforsyning, infrastruktur. Det er 26 mill som sulter, og 10 mill internt fordrevne innen Sudan. Så kommer minst 2,5 mill som har kommet seg ut av landet. De fleste til Sudan, men også til andre naboland og helt ned til Uganda.

Maren Sæbø driver nettstedet Bundu og også en podcast: Afrikansk politikk. Hun er en av få journalister som dekker bla Sudan, ellers ser det ut som om denne konflikten kommer langt ned på lista over hva verden er opptatt av. Hun var senest i Sør-Sudan i nord hvor de fleste

Sudanesere kommer flyktende sørover. Det er også problematisk at andre land blander seg inn. Som Emiratene, Saudi-Arabie, Egypt og andre gulfstater som støtter hver sine sider i konflikten Tyrkia og Iran er også inne, og Russland hadde nettopp en hel delegasjon på besøk i Port Sudan (strategisk havn i Rødehavet) og det er snakk om at de ønsker seg en marinebase der som takk for støtte. Problemet er at de samme landene sitter også i fredsforhandlingskomiteene på forskjellige sider, og det kan jo forklare at de ikke kommer noen vei. African Union og Igad (Øst-afrikansk regionslag) er inne i parallelle forhandlinger men alt spriker. Øystein har heller ingen tro på at man skal forhandle seg fram til et Sudan slik det var? Ønsker man egentlig det? Kan landet (som jo er veldig stort) bli delt opp i flere mindre deler?

Amina som har hjulpet og sett sudanesere som kommer som flyktninger til Norge de siste årene (det bor 5000 sudanesere her nå) var sjokkert over forskjellsbehandlingen mellom ukrainske flyktninger og sudanesere når det gjelder oppfølging etter ankomst til Norge. Dette er pur rasisme.

Maren prøvde å avslutte samtalen med noe positivt. Den sudanesiske befolkningen er veldig flinke til å hjelpe hverandre. Noen har jo vært flyktninger internt i årevis, men flyktninger som nå kommer fra storbyer som Khartoum for eksempel vet jo ingenting om hvordan å få tak i mat eller ordne seg i fluktruter, Men de mer erfarne hjelper de «nye» og det helt frem til bestemmelsesstedet som kanskje er et land langt borte. Hun har trua på at sudanerne selv vil ordne opp i dette, men man må bare bli kvitt maktalliansene.

Jeg leste nettopp på nettet at Norge dobler bistanden til Sudan her og nå, men bare det kommer riktig fram, det er nok historier fra Sudan om at pengestøtte for eksempel går rett til de «gale» makthaverne. Vi må ikke glemme Afrika og som både Amina og Maren påpekte så kan vi ikke bare ignorere at dette skjer. Det har allerede begynt å spre seg (med flyktninger) til Tsjad, Egypt, Yemen, Uganda osv. Land som selv sliter. Og hvis dette aksellererer fordi vi ikke bryr oss, vil vi få en enda større flyktningestrøm til Europa (over Middelhavet). Så det angår oss.

Monica 26. september 2024